

SKANDINAVISKE CANADIENSAREN

VECKOTIDNING FÖR SKANDINAVERNA I CANADA.

Löp. No. 134 — ÅRG. 8.

Redaktör och utgivare:
EMANUEL CHILÉN.

WINNIPEG, MAN. 8 MARS 1894.

Redaktionsbyrå och kontor:
181 Rupert street east, Winnipeg.

No 10. — LÖSN. 5 Cts.

ANMALAN.

"Skandinaviska Canadiensaren"

ENDA SKANDINAVISKA VEC-
KOTIDNINGEN I CANADA.

Prenumerationspriset är:

Ett år	\$1.50
Ett halft år	\$0.75
Ett fjerdelsår	\$0.40
Till Skandinavien:	
Ett år	\$2.00
Half år	\$1.00

Hvarje prenumerant å "Skandi-
naviska Canadiensaren" kan er-
hålla boken

Bibelsamtal med Ungdomen,

rikt försedd med 178 helsides illu-
strationer af Gustave Doré. Det
storartade verket är den

HELIGA SKRIFT I ENKEL- HET FRAMSTÄLD FÖR SMÅTT FOLK.

utgifven af Pastor J. L. Sooy, F. D.
på Svenska bearbetad af Fil. Kand.
Fred. Lönnkvist.

Föräldrar köpa boken för sina
barn; Söndagskollare köpa den
för sig själva och sina lärjungar.
Hvar och en, gammal och ung, äl-
skar att läsa denna bok.

100,000 tals

AF DENNA BOKS ENGELSKA
UPPLAGA ÄRO REDAN
SÅLDA.

Bokhandelspriset för detta vär-
derika arbete är \$2.50. Redaktio-
nen har lyckats arrangera med ut-
givarne, så att den värdefulla
boken

Bibelsamtal med Ungdomen

kan erhållas, tillsammans med
"SKANDINAVISKE CANADI-
ENSAREN" för ett år, till det
otroligt billiga priset af

\$2.75

Boken sändes porto och tullfritt
till en hvar plats i Amerika.

På ett pi det gyene tiffallet!

Adressera bref:

Skandinaviska Canadiensaren,
P. O. Box 642, Winnipeg, Man.

BREF FRÅN INDIEN.

Ghom, E. India, den 17 jan. 1894.

"Lär mig, Herre din väg,
jag vill vandra i din san-
ning, vänd mitt hjerta mot
detta ena, att frukta ditt
namn." Ps. 86: 11.

Dyra syskon i Herren!
Frid!

Huru dyrbart är det icke att få
vara här ute för Jesus och veta sig
vara ihågkommen af vännerna i bö-
nen. Om några behöfva förbön-
er, så är det vi samt detta folk, hvil-
ket beder och malar på sina böne-
qvarnar både natt och dag för att
få hjälp af sina stumma afgudar.
O, om de kristne vore hälften så if-
riga att bedja till den levande
och sanne Guden, så skulle vi få se
stora ting.

Vi ha nu åter firat den välsigna-
de julhögtiden. Vi hade julträd af-
ven vi för de Tibetanska barnen.
En syster och jag ha vår skola här
i Ghoom och tvänne andra systrar
ha en i Joreiangalow, icke långt
härifrån, och vi hade våra barn,
omkring 50, samlade till festen.
Det var en salig stund. Vår lärar-
re översatte vårt tal för de när-
varande. Detta var första gången
vi kunde förnä honom dertill. De
flitigaste barnen fingro derefter jul-
gåfvor. Några af de små flickorna,
hvilka ifjol icke kände de första
bokstäfverna, kunde nu läsa i bi-
beln, hvilken blifvit översatt på
deras språk, och fingro de dertill ett
häfte hvar. Äfven våra bröder ha
haft sina skolbarn samlade på tven-
ne olika platser. De ha en Tibeta-
nsk yngling till hjälpare, hvilken
nu sjelf börjar bedja till Jesus. En
sjuklig enka har bedt oss taga
hand om hennes två små barn, ifall
hon dör. De gå båda i min skola
och äro mycket snälla och lydig.
Gossen är fyra år och kan alla sän-
gerna utantill. När vi sjunga, ta-
ger han en liten pall och ställer sig
på den vid min sida och sjunger
med af alla krafter. Mätte Gud
få göra honom till ett stort vittne
bland sitt eget folk. Nämnda enka
berättade mig en dag huru hennes
båda små barn brukade böja sina
knän i bön till Jesus både morgon
och afton samt hvar gång de skulle
äta. Hon sjelf hjälper oss med åt-
skilligt arbete och har sålt alla sina
afgudar med tillbehör och beder ny
till Jesus. I går krossade hon ett
skal, som bäres af kvinnorna här i
landet, hvilken skall visa den vä-
gen till himmelen, när de dö. Ingen
har dock ännu emottagit dopet, men
flera synas djupt gripna. Hårom
dagen frågade mig en liten 7-årig
flicka om jag vore Guds dotter. Jag
svarade, att jag genom Jesus var det.
Hon frågade då vidare, om hon, i
fall hon trodde på Jesus och gäve
honom sitt hjerta, finge skina som
stjernorna på himmelen.

Det är ett bruk bland Tibetana-
erna, att då någon blir sjuk eller gam-
mal, så föra den in i det mörkaste
och uslaste rum som de hafva och
tvätta den aldrig. En dag, då jag
gick hem från min skola, ropade en
gammal kvinna på mig, en som jag
ofta sett och talat vid om Jesus och
hans kärlek. Hon är mycket reli-
giös och har dagen igenom dragit
på sin böneqvarn, till hon icke or-
kade längre. Hon hade blifvit ut-
kastad af sin dotter, som icke ville

gifva henne något att äta. Stac-
kars kvinna! Jag gaf henne mat
och medicin och ett ord om Jesus.
Då jag nästa gång träffade henne,
sätte jag mig vid hennes sida i sol-
skenet och läste för henne om Je-
sus. Hon lutade sitt bufvud mot
min skuldra och gret som ett barn.
Och nu farväl vänner! Kanhä-
nda I snart åter fån höra från mig.
Eder ringa syster
SIOGNE RASMUSSEN.

Fria Ord.

(Denna afdelning står öppen, i mån af
utrymme och hållt för bref, som kunna
intressera större allmänhet. Insändare
måste dock ovilkfrigen delgiva red.
namn och adress fullständigt, men kan
bifoga "märke" att sätta under med-
delandet.)

Nya Stockholm den 2 mars 1894.
Ärade Red. af Skand. Canad.

Beder om plats för nedanstående
Med spänd uppmärksamhet har
jag följt de politiska frågornas be-
svarende från både Liberal och
Konservativ synpunkt och man nu
får antaga att båda partierna spelat
ut sina bästa kort, så kanske det är
tillåtit att få publicera deraf drag-
na slutsatser. Hvad som först faller
granskaren i ögonen är, att "Li-
beral Konservativ" söker att i allt
och allo nedslåa hvad "The Tribu-
ne" svarat på frågorna. "Liberal
Konservativ" säger, att Tribune
undviker att gifva direkt svar på
frågorna. Jag kan ej finna annat
än att den besvarat allt lika klart
som "Liberal Konservativ". "The
Tribune" favorerer icke absolut fri-
handel, utan så nära som möjligt
för att undvika direkt skatt på
folket. Nå ja! kan sådant göras,
hvarför då förhindra detsamma, af-
om det skulle minska inkomsterna
för Canadas fabriksägare, så att de
icke kunna lägga den ena millio-
nen på den andra, så fort de önska.
Folket skulle ingenting lida deraf.
"Liberal Konservativ" säger, att
"Tribune" med många andra hänga
sig på den höga tullen af spik. Det
är sannerligen icke så litet att hän-
ga på, men spik anfordres blott som
ett exempel på hundra andra ting.
Och om det Liberala partiet anta-
ger, att det en felaktighet förefin-
nes, så är det hela felaktigt, då bygger
det på samma bevis som det
Konservativa, ty "Liberal Konservativ"
har i hela sitt opus icke
nämnt en ljus punkt i de Liberalas
plattform. Och skulle nu en tull-
reduktion komma till stånd, så har
visst icke folket något att tacka det
Konservativa partiet för, ty detta
parti skulle icke taga ett sådant
steg, om det ej vore "nödd och tvun-
gen". Ty hvad är det annat än en
liberalare tidsanda som gör sin röst
gällande. Och för denna röst har
mer än ett parti måst ge vika, om
det ej på sina spillror velat se ett
nytt parti växa upp.

Undertecknad har vid ett till-
fälle haft något att höra Mr Foster
tala om sitt partis förtjänster, om
tungt tillbelagda och lätt tillbe-
lagda artiklar och dermed förenade
fördelar. Men de artiklar, som gå
under namnet "Farmers Implemen-
ts", som vi alla veta äro hårdt
tillbelagda, blifvo vid detta tillfälle
icke alls ihågkomna. Var saken
måne för ömtålig?
Och beträffande faran att bli vil-
seledda af "The Tribune", så kom-

mer det aldrig på fråga. Vi hafva
ännu ej sålt vårt oberoende, och
följaktligen behöfva vi ej blindt
kasta oss i armarna på något parti.

VIDI.

HURU MAN KOLONISERAR I CANADA OCH I NORR- BOTTEN.

Öfre Norrlands kolonisering är
en fråga, hvilken, som bekant, en
längre tid sysselsatt vederbörande
och svenska pressen. Frågan har
passerat genom riksdagskommittéers,
myndigheters, sällskapers och pres-
sens skärself och korsself, och det
faktiska resultatet af allt funde-
rande, af alla utredningar, uttalan-
den, uttalanden, erinranden, prote-
ster och förklaringar har hittills
blifvit, att några luntor hamnat i
arkivens hyllor, och att hundratals
exemplar utlåtanden utdelats till
embetsverken, styrelser och komi-
teledamöter. Till några åtgärder
att locka folk att bosätta sig i öfre
Norrland har det ej kommit, och
hade ej pressen af egen drift och på
egen bekostnad sökt sprida litet
ljus öfver vår nordligaste landsän-
da, skulle menige man söderut än-
nu tänkt sig Norrbotten som ett
Sibirien och Norrbotten som ett
tundreländ. Det svenska statsver-
ket har ansett sig ej ha råd att
trycka de oftast synnerligt värde-
fulla länsstyrelsernas fem-årsberät-
telser i så stor upplaga, att ens tid-
ningsredaktionerna kunnat få sig
ett exemplar med af dem.

Huru gör man åter i andra länder,
der man verkligen med allvar
vill åstadkomma en rask och liffull
kolonisering af öde eller gles be-
byggda länsträckor? Jo, rege-
ringen i Canada t. ex. har vid sitt
inrikes departement anställt en
skandinavisk generalagent med ex-
pedition i östra regeringsbyggnaden
i Ottawa. Denna plats inne-
hafves af en duktig och driftig
svensk, Alfred Åkerlindh, stock-
holmare till börd. Från dennes
kontor utsändes gratis till de skan-
dinaviska länderna massor af bro-
schyrer, tidkrifter, kartor och
prospekter rörande det canadiska
valdets provinser och nybyggare-
land.

Flertalet af dessa skrifter äro
riktigt artistiskt illustrerade med
landskapsbilder, vyer af landets
större städer och viktigare platser,
bilder af landets naturprodukter,
scener från jordbruksarbetet och
näringsarna samt till och med por-
trättsamlingar af landets styrelse-
män och de tjenstemän emigranten
kan behöfva känna igen vid upp-
sökandet. Alla dessa skrifter å-
följas af massor af kartor och skis-
ser af största fullständighet, jord-
beskrifningar och statistiska tabel-
ler. Ensam af den canadensiska
home-stead lagen har nedskrifva-
ren af dessa rader fått sig tillsändt
kanske ett halft tusental till utdel-
ning. Genom alla dessa praktiska
skrifter och karteskisser och turist-
handböcker lofvats åt hvarje 18-
årig emigrant från Sverige ett fritt
hemman om 130 tunnlands vidd på
de alla billigaste och enklaste vil-
kor.

Också synes det canadiska de-
partementets arbete för kolonise-
ringens raska fullföljande belönas
med underbar framgång. Städ-
er

och kulturbygder växa upp såsom
svampar ur jorden och sätta vär-
tidsgeografer i stor förlägenhet med
nya, obekanta namn. Man betän-
ke att staden Winnipeg i Manitoba
år 1870 hade blott 225 invånare,
men nu har den en folkmängd af
omkring 35,000 och ett bankkapi-
tal af omkring 50 millioner dollars.
Folkmängdens tillväxt i de vestra
distrikten har det sista årtiondet
varit omkring 75 procent och i Ma-
nitoba distriktet till och med 145
procent. Men man nöjer sig ej med
att endast locka till sig folk, man
gör och allt för underlättandet af
deras utkomst. Canadiska valdet,
som har ett yttnehåll som hela
Europa och en folkmängd som Sve-
riges, mäktade på fem års tid, från
1881 till 1885 bygga den 3,050 en-
gelska mil långa canadensiska Stil-
lahafsbanan och hade vid 1891 års
slut ett jernvägsnät på 14,534 en-
gelska mil, å hvilka 1,850 lokomoti-
voro i bruk och färdades öfver
13 millioner passagerare.

Så drager man kolonister till Ca-
nada. Hvad gör man i Sverige för
att få folk till Norrland? Jo, här
ställer sig domänstyrelsen med bart
huggande svärd och motar i väg
hvar och en, som med nybyggare-
fundering nalkas Norrbottens grän-
ser. Har man efter årslånga för-
frågningar fått klart för sig, att ett ny-
bygge kan få anläggas någonstades,
så stryper man nybyggaren
med vilkor och bestämmelser. Vill
ett bolag här bygga en jernväg, så
skall riksdagen först fundera på om
den skall konkurrera o. s. v. Men
i Canada rustar man sig att emot-
taga med öppna armar alla dem,
för hvilka det blir för trångt och
för långsamt att vänta i Sverige.
(Från "Nordstjernan".)

CANADA NYHETER.

Riksdagsmannen för La Ver-
andrye, Mr Paré, är fortfarande be-
tänkligt sjuk.

Provincen Ontario hade för-
lidet år en inkomst af \$6,330,285
eller omkring tio gånger så mycket
som provinsen Manitoba.

Ministern för Allmänna ar-
beten i Ontario regeringen, C. F.
Fraser, som innehaft sin befattning
för 19 år, har på grund af helse-
skäl tagit afsked.

Såväl de Konservativa som
de Liberala hafva kandidater i
hvarje valkrets vid valet den 15
mars, som försiggår i Nova Scotia
till dess parlament. Äfvon nyk-
terhetspartiet tager en aktiv del i
valkampanjen.

I januari 1894 voro C. P. R.
jernvägens totalinkomster \$1,390,
755, utgifterna \$1,008,110 och net-
toinkomsten \$382,645. I januari
1893 var nettobehållningen \$515,
034, d. v. s. \$132,280 mera än i år.

Officiella uppgifter öfver röst-
ningen i provinsen Prince Edwards
Island den 13 dec. 1893 i nykterhets
frågan visar, att 10,585 röster af-
gäfvos för prohibition och 3,331
emot, alltså en majoritet af 7,254
röster.

Manitoba Parlamentet afslu-
tade sin session förliden fredag. I
allt sanktionerade Guvernören 46
lagar och författningar, som parla-
mentet behandlat. Lagförslaget om

qvinnans rösträtt blef ej upptaget
utan kvarstår till nästa session.

Toronto stads procent af in-
komsten af spårvägstrafik uppgick
under januari och februari måna-
der till \$9,421.

Af eld förstördes i måndags
egendom till \$20,000 värde i Fort
William. En ung man, E. Bowes,
blef innebränd.

Det meddelas, att C. P. R.
jernvägen ännar ej konstruera nå-
gra nya banor innevarande som-
mar.

Arbetsutsigterna i Winnipeg
och det öfriga Manitoba äro fort-
farande mörka. Icke på en månad
ännu kan man vänta att några all-
männa arbeten komma att börja.

Från Vancouver, B. C., med-
delas att en svensk, vid namn Jan-
son, spårlost försvunnit från Na-
kusp, B. C. Det tros att han gått
vilse i bergen och hungrat ihjäl.

Intet under att Great North
West Central jernvägen upphört
att trafikera sina bana f. n. På tre
turer medföljde endast sju passa-
gerare, fraktinkomsten 90 cents
och hela inkomsten endast \$4.50.

Vid nickelgrufvorna i Sud-
bury, Ont., uttogs 1892 en million
pound mera nickel än hvad som
producerats i Förenta Staterna på
16 År. Nickelgrufvorna i Sudbury
äro de rikaste i världen.

Under feb. anlände till Winni-
peg 87 emigranter, deraf 3 skan-
dinaver. 61 stannade i Manitoba,
20 i N. W. T. och 6 i B. C. På emi-
grantkontoret i Winnipeg anmäl-
des 22 platser för tjensteflickor,
hvaraf 2 fylldes, 16 platser för farm-
arbetare, hvaraf endast två besat-
tes.

Utsigt förefinnes att bygga
Rocky Mountain jernvägen, som
skall gå från Calgary eller Olds till
South Red Deer floden, der bolaget
ejer 16,000 acres af yppersta kol-
land. En af kolådrorna derstädes
innehåller 11 fot af bästa antracit-
kol. Skulle jernväg blifva byggd
blir bolaget i stånd att i Winnipeg
sälja sina kol till \$7—8 pr ton.

De franska Konservativa i
provincen Quebec äro mycket miss-
nöjda med Dominion Regeringens
tillvägagående ifråga om skollagen
i Nord West Territorierna. Tven-
ne af Ministrane hota att af-
gå om ej eftergifter göras för den
katholska minoriteten i Nord We-
stern. Sir John Thompson, ehuru
sjelf katolik, ville ej rekomen-
dera vetobeläggandet af den nya
skollagen, som ställer alla skolorna
på en gemensam basis och fullkom-
ligt fri från all sekteranism.

Dominionregeringens handels
rapport för 1893 utvisar, att om-
sättningen för 1893 utgjorde 247
mill. dollars eller \$6 mill. mer än
1892. Exporten utgjorde \$118 mill.
eller \$4 mill. mer än 1892 samt im-
porten \$129 mill. emot \$127 mill.
1892. Tullinkomsterna utgjorde
\$21,161,711 mot \$20,550,581 året
föret. Handeln med England ut-
gjorde 1893 öfver \$107 mill. en ök-
ning af \$974,000, då deremot han-
delen med Förenta Staterna upp-
gick till öfver 102 mill. eller en ök-
ning af ej mindre än \$10 mill. emot
året föret.